

Publicerad 2008-06-28 12:48 av janine

En pundaress dröm

Min balkong är alla pundaress dröm. Den är nämligen kantad med äkta kopparplåt i tre vädersträck. Fem meter lång sträcker den sig högt uppe bland takåsarna. I stort sett all gammal koppar som fanns lite här och var i den här staden är stulen och nedsmält. För några somrar sedan var det big buissnes. Till och med kopparladdar var hårdvaluta. Tills slut var man tvungen att införa kontroller på återvinningsstationerna, men då var redan kopparen slut. Bortsett från min balkong vill säga. Dess 30 centimeter tjocka murade räcke är täckt med gammal ärgad kopparplåt i skiftande nyanser grönt. När solen lyser är den ljust ljust sjögrön, och när det regnat är den mer Cézannegrön med svarta inslag. Som ett gammalt svart vitt fotografi ungefär. Till denna utsökta kopparplåt ter sig de två pelargoniornas blekrosa skönhet alldeles förträffligt i sina italienska lerkrus. Även dessa marmorerade sprider de en doft av Toscana jämte den slitna solstolen i teak. Med sina tre väderstreck för den tankarna till kommandobryggan på Titanic. Långt där nere springer människor fram och tillbaka lika ivrigt som atlantens sillstim ovetandes om att de är iakttagna. Härifrån kan jag se allt, men ingen kan se mig. Bara kyrktuppen vet att jag finns. Jag nickar till hälsning och höjer min kaffekopp för att hylla ännu en dag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren janine med Poeter.se id #23741 innehar upphovsrätten